

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 564/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2013 prerokoval vyhlásenie JUDr. Š. H., predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zastúpení JUDr. J. S., predsedom obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, o odmietnutí sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky Sergeja Kohuta a Juraja Horvátha pre ich predpojatosť v rozhodovaní vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 299/2013 a takto

r o z h o d o l :

Návrh na vyhlásenie predpojatosti sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky Sergeja Kohuta a Juraja Horvátha **o d m i e t a** ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. augusta 2013 doručené vyhlásenie JUDr. Š. H., predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), v zastúpení JUDr. J. S., predsedom obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu (ďalej aj „navrhovateľ“), podľa § 28 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o

konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o odmietnutí sudcov ústavného súdu Sergeja Kohuta a Juraja Horvátha pre ich predpojatosť v rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 299/2013.

Námietku predpojatosti proti sudcovi ústavného súdu Sergejovi Kohutovi navrhovateľ odôvodnil tým, že menovaný sudca v roku 2003 ako neúspešný kandidát na predsedu najvyššieho súdu napadol voľbu predsedu najvyššieho súdu sťažnosťou na ústavnom súde, o ktorej aj ústavný súd rozhodoval. Sudca Sergej Kohut vyjadril svoju predpojatosť vo viacerých veciach súčasného predsedu najvyššieho súdu ako účastníka konania, kde mal tento sudca byť pôvodne členom senátu.

Námietka predpojatosti proti sudcovi ústavného súdu Jurajovi Horváthovi je odôvodnená tým, že „... zotrúvanie tohto sudcu na Ústavnom súde Slovenskej republiky považujem za protiústavný stav. Nad'alej tvrdím, že žiadny sudca nemôže obliecť sudcovský talár, ak bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin – a to bez ohľadu na to, že ev. bolo jeho odsúdenie zahladené. Podmienkou pre výkon funkcie sudcu, a tým viac pre výkon funkcie sudcu ústavného súdu, musí byť nulová tolerancia. Ak to ústavný sudca nechápe, resp. nerešpektuje – zrejme pre výhody plynúce z postavenia sudcu ústavného súdu, dokumentuje tým výraznú absenciu profesnej etiky. Odmietam, aby taký sudca konal a rozhodoval vo veci, v ktorej som účastníkom konania, ktorý nerešpektoval ani výzvu pléna ústavného súdu, aby zväžil svoje zotrvanie vo funkcii a aby odstúpil, lebo zotrúvaním vo funkcii škodí Ústavnému súdu...

Môj odmietavý postoj a kritika JUDr. Juraja Horvátha s požiadavkou, aby vyzliekol talár a opustil sudcovské rady, bol viackrát publikovaný v rôznych médiách...

Tieto výroky nepochybne vnímal aj JUDr. Juraj Horváth, a vytvoril si vo vzťahu ku mne odmietavý postoj. Nemožno vylúčiť, že ten postoj je až nepriateľský, neprajný. Takýto vzťah ho však diskvalifikuje z účasti na predmetnom konaní a rozhodovaní. Preto, ak sám nevyhlási svoju predpojatosť, bude to zrejme prejavom jeho farizejstva a snahy využiť túto príležitosť na revanš. “.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že „*Nie je najmenší dôvod domnievať sa, že uvedení dvaja sudcovia svoj odmietavý postoj k mojej osobe zmenili. Naopak. Je dôvodný predpoklad hraničiaci s istotou, že na svojich negatívnych názoroch a postojoch k mojej osobe zotrávajú, a bez ohľadu na konkrétne skutočnosti a osobitosti tohto prípadu, budú hlasovať v môj neprospech.*“.

Navrhovateľ zároveň požiadal ústavný súd o vylúčenie oboch sudcov z konania a rozhodovania v predmetnej veci.

Namietaní sudcovia ústavného súdu vyjadreniami z 3. októbra 2013 označili námietky svojej predpojatosti za nedôvodné, poukázali tiež na to, že predseda najvyššieho súdu ako fyzická osoba nie je ani účastníkom predmetného konania, a vyhlásili, že v predmetnej veci sa necítia byť predpojatí.

II.

1. Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

Vec bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2013 do 28. februára 2014 pridelená na prerokovanie a rozhodnutie tretiemu senátu ústavného súdu, keďže námietky smerujú voči sudcom druhého senátu.

2. Konanie vedené ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 299/2013 sa týka sťažnosti J., Ž., ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 25 Cb 107/1995, Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 1 Cob 18/2011 a v konaní vedenom najvyšším súdom pod sp. zn. 2 Obo 33/2012. Sťažnosť bola uznesením č. k. II. ÚS 299/2013-18 z 29. mája 2013 v časti prijatá na ďalšie konanie.

3. Zo všeobecných ustanovení upravujúcich konanie pred ústavným súdom vyplýva, že účastníkmi konania sú navrhovateľ a prípadne ten, proti komu návrh smeruje, ako aj osoby, o ktorých to ustanovuje tento zákon (§ 21 ods. 1 zákona o ústavnom súde); ak je účastníkom konania súd, zastupuje senát jeho predseda (§ 21 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 51 zákona o ústavnom súde účastníci konania sú sťažovateľ a ten, proti komu sťažnosť smeruje.

4. V danom prípade je zrejmé, že jedným z účastníkov konania pred ústavným súdom je najvyšší súd. Vyhlásenie o predpojatosti obidvoch sudcov ústavného súdu je podané predsedom najvyššieho súdu JUDr. Š. H., v zastúpení JUDr. J. S., predsedom obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu. Ani jeden z týchto funkcionárov najvyššieho súdu však nie je účastníkom predmetného konania pred ústavným súdom.

5. Ústavný súd už viackrát zaujal stanovisko, že nemôžu obstať námietky predpojatosti vznesené predsedom najvyššieho súdu, ktoré sa týkajú výlučne vzťahu namietaných sudcov ústavného súdu k osobe predsedu najvyššieho súdu, pretože predseda najvyššieho súdu nie je účastníkom pôvodného pred ústavným súdom napadnutého konania, nebol ani členom senátu, ktorý v danom konaní rozhodoval, a nepoukázal na také skutočnosti, ktoré potenciálne mohli nejakým spôsobom súvisieť s predpojatosťou sudcov ústavného súdu vo veci ústavného prieskumu postupu najvyššieho súdu.

V takýchto prípadoch ústavný súd nepripustil námietky predpojatosti podobného charakteru (napr. I. ÚS 223/2012, III. ÚS 30/2012, III. ÚS 560/2011, III. ÚS 501/2011, III. ÚS 567/2012, I. ÚS 36/2013) a tiež ich odmietol ako podané zjavne neoprávnenou osobou (napr. III. ÚS 77/2013 a III. ÚS 78/2013), ako to bolo aj v danej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2013